گزارش

تهران آمادگی مذاکرات «جامع» را ندارد

ادامه از صفحه ۲

در این بین کاملا هم طبیعی است وقتی فردی می‌خواهد نماینده تمام جریان‌های داخلی باشد، نمی‌تواند به موفقیت کامل دست پیدا کند و برخی جریان‌ها هم از او ناراضی خواهند بود. با وجود این و در کل، آقای دکتر عراقچی اهل مماشات یا انفعال با هیچ جریانی نیست و در چارچوب سیاست‌های کلان، به دنبال تأمین منافع ملی است. به شکاف تهران و غرب پیرامون مذاکرات هم بپردازیم.

عباس عراقچی در گفت‌وگوی اخیری که با شبکه سی‌سی تی‌وی چین داشت بر مذاکراتی مبتنی‌بر الگوی برجام تأکید کرد، اما به نظر می‌رسد غرب سعی در پیگیری مذاکرات جامع یا مذاکره بر سر همه‌چیز یا هیچ‌چیز دارد. شما چنین آمادگی را در تهران برای مذاکرات جامع می‌بینید؟

تا اکنون من چنین آمادگی در تهران برای انجام مذاکرات جامع نمی‌بینم. البته چیزی که مطرح است، مذاکره چندمحوری یا چندبُعدی است. ضمن اینکه باید اذعان داشت توافقی مانند برجام یک استثنا در عرصه سیاست خارجی ایران بود. اما درحال‌حاضر شاید نیاز باشد ما یک مذاکرات چندبعدی یا چندمحوری را پیگیری کنیم و سناریوها و طراحی لازم را دراین‌باره داشته باشیم. اینجا هم چندان تفاوت یا چندان ایرادی وجود ندارد که بخواهیم روی یک محور، دو محور، سه محور یا چند محور گفت‌وگو کنیم. مضافا اینکه مذاکره در هر موضوعی به معنای تسلیم و دادن امتیاز صرف نیست. قطعا در هر مذاکره‌ای، امتیازاتی می‌دهیم و امتیازاتی می‌گیریم، اما در کل من چنین قطعیتی برای انجام مذاکرات جامع یا مذاکرات چندبعدی و چندمحوری در تهران نمی‌بینیم. بااین‌حال ضرری هم ندارد که به این موضوع فکر کنیم و همان‌طورکه گفتم، سناریوسازی و طراحی لازم را داشته باشیم.

آیا آن‌گونه که برخی معتقدند ما باید دو محور مذاکره با اروپا و آمریکا را به شکل مستقل، موازی و هم‌زمان در دستور کار قرار دهیم؟ چون ظاهرا برخلاف دوره روحانی هر دو سوی آتلانتیک را از دست داده‌ایم.

اکنون شرایط کاملا متفاوت از گذشته است و اروپایی‌ها هم بیشتر از هر زمان دیگری به این واقعیت رسیده‌اند که باید به آمریکا تأسی کنند. لذا به نظر من سرمایه‌گذاری‌کردن بیش‌ازحد روی مذاکرات صرف با اروپا می‌تواند هزینه بالایی را برای ما به دنبال داشته باشد.

اما اکنون خیلی از کشورهای اروپایی و مشخصا آلمان به مراتب رادیکال‌تر از ایالات متحده عمل می‌کنند. غیر از این است؟

بله این نکته شما درست است، اما باز هم معتقدم که تصمیم نهایی اروپا به سیاست‌های آمریکایی بستگی دارد.

اگر چنین باشد که کشورهای منطقه را هم می‌توان با همین نگاه تحلیل کرد. پس چطور عباس عراقچی در این چهار ماه، ولو با توجیه جنگ در خاورمیانه و تحولات اکتبر ۲۰۲۳، اولویت خود را روی دیپلماسی منطقه‌ای قرار داد، درحالی‌که بدون شک کشورهای پیرامونی ایران هم نیم‌نگاه جدی به سیاست‌های آمریکا دارند؟

بله این تحلیل شما درست است و باید کلیت سیاست خارجی ایران در سطح کلان‌تر دیده شود؛ چون نوعی دنباله‌روی کشورهای منطقه از آمریکا هم وجود دارد. مهم اینجاست که می‌توان هم‌زمان با تنش‌زدایی در روابط با غرب به دنبال تقویت مناسبات پیرامونی و منطقه‌ای هم بود.

همان‌گونه که گفتید، قطعا معادلات منطقه تابعی از تنش‌زدایی ایران با غرب و به‌ویژه ایالات متحده آمریکاست. اما همین گزاره شما در تقابل با عملکرد عراقچی قرار دارد که شاهد چند دور تور دیپلماتیک به دلیل تحولات جاری در غرب آسیا بودیم. هرچند طیفی از ناظران، محکومیت برخی از کشورهای عربی منطقه بعد از عملیات روز توبه اسرائیل را ناشی از تحرکات دیپلماتیک منطقه‌ای وزیر امور خارجه می‌دانستند، اما به همان اندازه هم می‌توان این انتقاد را داشت که پس از تحولات سوریه یکی از بزرگ‌ترین یا بزرگ‌ترین غایب منطقه‌ای در نشست عقبه اردن، ایران بود. پس چطور باید موضوع را با این تناقض یا استاندارد دوگانه تحلیل کرد؟

موضوع تناقض نیست. ببینید، تحولاتی که شما به آن اشاره دارید نتیجه فعل‌وانفعالات چندساله است، پس نمی‌توانید از وزیر امور خارجه و دستگاه سیاست خارجی این انتظار را داشته باشید که ظرف چند ماه بتواند به همه امور رسیدگی کند. به هر حال شخص وزیر و دستگاه سیاست خارجی هم ظرفیت مشخص و تعیین‌شده‌ای دارد و اتفاقا به باور من در همین چند ماه بیش از ظرفیت خود عمل کرده است. ضمن اینکه شرایط کنونی شرایطی نیست که دیپلماسی آن را به وجود آورده باشد. پس نمی‌توان این را هم انتظار داشته باشیم که تحولات ناشی از تضاد منافع بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای و کنشگری بسیاری از جریان‌ها با نقش‌آفرینی چندماهه یک وزیر امور خارجه به نتیجه برسد و تحولات منطقه به طور کلی به‌نفع ما تمام شود. این درخواست و توقع بسیار زیادی از وزیران امور خارجه و دستگاه سیاست خارجی است. البته در همین برهه دستگاه دیپلماسی کار خود را به‌درستی انجام داده است.

با این بخش از گفته شما موافقم که تحولات کنونی نتیجه دیپلماسی نیست، اما این انتظار وجود دارد که برون‌رفت از این تحولات و شرایط با دیپلماسی قوت بگیرد؛ غیر از این است؟ کما اینکه بعد از هر جنگی، نهایتا دیپلماسی و میز مذاکره است که می‌تواند همه‌چیز را تعیین کند.

این نکته شما درست است، اما همین انتظار هم انتظار کمی نیست. شما نمی‌توانید بحرانی را که نتیجه عملکرد چندساله و حتی چنددهه بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای است و اکنون به یک وضعیت بی‌سابقه رسیده، در چند ماه با دیپلماسی به سامان برسانید. ضمن اینکه دستگاه دیپلماسی دولت چهاردهم در میانه بحران و جنگ آغاز به کار کرد. پس باید یک نگاه واقع‌بینانه و توقع درستی از وزارت امور خارجه و شخص وزیر داشته باشیم.

از دامنه دماوند تا ساحل اقیانوس؛ شرایط امنیتی اجازه خواهد داد مکران پایتخت ایران شود؟

ساحل‌نشینی پایتخت!

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس: انتقال پایتخت به سواحل مکران از نظر امنیتی امکان‌پذیر نیست

وحیده کریمی: قرار است تهران دیگر پایتخت نباشد؛ شهری که از دوران قاجار مرکز سیاسی و اداری ایران بوده و تمرکز قدرت، ثروت و البته جمعیت، آن را به کلان‌شهری در مرز انفجار تبدیل کرده و جابه‌جایی‌اش را اجتناب‌ناپذیر. اما تغییر یک پایتخت به سادگی بیانش نیست؛ مسئله‌ای پیچیده با ابعاد مختلف سیاسی، امنیتی، اجتماعی، اقتصادی و... و همین پیچیدگی مانع اجرائی‌شدن همه پیشنهادها در سه دهه گذشته شده. انتخاب یک پایتخت جدید به لحاظ شرایط جغرافیایی و امنیتی نیاز به بررسی دقیق و تحلیل متعددی دارد. هرچند این روزها عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، از گزینه مکران به‌عنوان پایتخت احتمالی پرده برداشته و تأکید کرده «قطعا در انتقال پایتخت تردید نمی‌کنیم و یکی از مناطقی که می‌تواند به صورت جدی مطرح باشد، منطقه مکران است». فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت هم دیروز این انتخاب را قطعی اعلام کرده و حتی از دو شورا؛ یکی که مشکلات پایتخت را بررسی می‌کند و دیگری که درباره اقتصاد دریامحور کار می‌کند، سخن گفته و افزوده: «به ظرفیت‌هایی در منطقه مکران نیاز است، به‌همین‌خاطر ما از همین‌جا اعلام می‌کنیم که از همه دانشگاهیان، نخبگان و خبرگان اعم از نیروهای مهندسی یا جامعه‌شناسی یا اقتصاددانان کمک می‌گیریم». در انتقال پایتخت مزایای بسیاری نهفته است، اما اگر به برخی از مهم‌ترین فاکتورهایی که باید در این فرایند مدنظر قرار گیرند، نگاهی بیندازیم یا روند تغییر پایتخت دیگر کشورها در سال‌های نه‌چندان دور را ببینیم، متوجه سختی به مرحله اجرا درآمدن این ایده می‌شویم. البته ایران از دوران هخامنشیان تا امروز پایتخت‌های متعددی داشته است. از شهرهایی مانند پاسارگاد، پارسه، شوش و هگمتانه همدان و بابل در دوران هخامنشیان تا تیسفون و کازرون «شاپور» در دوره ساسانیان؛ یا مرو و تیسفون در دوره طاهریان، شیراز و استرآباد و بخارا و اردبیل و اصفهان و... تا تهرانی که قاجار به پایتختی برگزید و در دوران پهلوی همچنان پایتخت ماند و در جمهوری اسلامی ایران هم تاکنون پایتخت است؛ تغییر پایتخت از چند قاعده کلی پیروی کرده که مهم‌ترینش مسائل امنیتی و پاسداری از پایتخت از گزند دشمنان خارجی و داشتن مرکزیت در دسترسی به امکانات ارتباطی و اداری و وجود زیرساخت‌های توسعه‌ای و دوربودن از مرزهای همسایگان بوده است. هرچند این روزها تغییر پایتخت یک تابو یا امری منحصربه‌فرد نیست و موارد مشابهی در برزیل، نیجریه، قزاقستان و میانمار را در چند دهه اخیر شاهد بوده‌ایم که شکل و شمایل مدرن این تغییر پایتخت هستند و شاید راهنمای خوبی برای تغییر در این روزگار باشند؛ زیرا با ورود بشر به عصر صنعتی و آغاز زندگی مدرنیته جابه‌جایی پایتخت‌ها مانند گذشته نبوده و حتی در اروپا دهه‌هاست خبری از این تغییرات نیست که از پایداری سیاسی، توسعه زیرساخت‌ها در طول سال‌های گذشته، توجه به غنای فرهنگی و هویت پایتخت‌ها و کارآمدی و البته گریز از هزینه گزاف این تغییر نشئت گرفته است. اما این موضوع به این معنا نیست که تغییر پایتخت در شرایط ضروری نباید انجام شود، زیرا زمانی که مزایا بر معایب فزونی یابد، تصمیم قطعی باید گرفته شود و دراین‌بین می‌توان به تجربه تغییر پایتخت در کشورهای دیگر از جمله در همسایگی ما اشاره کرد.

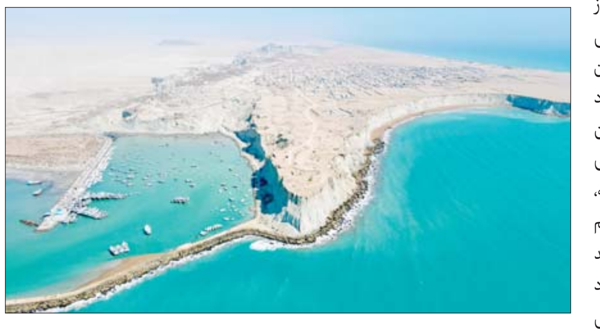

تغییر پایتخت از ساحل به مرکز

شاید تجربه ترکیه که در سال ۱۹۲۳ تصمیم به انتقال پایتخت خود از استانبول به آنکارا گرفت، کمک خوبی در این مسیر باشد به‌ویژه آنکه از شهر ساحلی به مرز کشور این انتقال انجام شد، یعنی نقطه مقابل انتخاب امروز ایران؛ زیرا این تصمیم به دلایل متعددی گرفته شد و تأثیرات زیادی بر توسعه این کشور داشت.

دلایل انتقال پایتخت به آنکارا

موقعیت جغرافیایی مرکزی: آنکارا در مرکز ترکیه قرار دارد و این مکان به ارتقا و انسجام جغرافیایی کشور کمک کرد. استانبول در نزدیکی مرزهای غربی ترکیه قرار داشت و از نظر دفاعی در معرض تهدیدات بیشتری بود.

مسائل امنیتی: آنکارا به دلیل قرارگرفتن در مناطق داخلی‌تر ترکیه، از نظر دفاعی امنیت بیشتری داشت. استانبول در طول تاریخ بارها از طرف نیروهای خارجی مورد حمله و تصرف قرار گرفته بود.

توسعه مناطق داخلی: انتقال پایتخت به آنکارا موجب توسعه اقتصادی و اجتماعی مناطق داخلی ترکیه شد و تمرکز اقتصادی کشور را از استانبول به دیگر مناطق نیز گسترش داد.

تغییرات سیاسی و اجتماعی: مصطفی کمال آتاتورک، بنیان‌گذار جمهوری ترکیه، خواستار ایجاد یک نماد جدید برای ترکیه مدرن و سکولار بود و انتقال پایتخت به آنکارا به این تغییرات کمک کرد.

تأثیرات و چالش‌ها

توسعه زیرساخت‌ها: آنکارا به‌سرعت توسعه یافت و زیرساخت‌های شهری جدیدی برای ادارات دولتی، مسکن و خدمات عمومی ایجاد شد. هزینه‌های ساخت و توسعه زیرساخت‌ها بسیار بالا بود.

انتقال سازمان‌ها و ادارات: انتقال سازمان‌ها و ادارات دولتی به آنکارا نیاز به مدیریت دقیق و هماهنگی‌های گسترده داشت.

این انتقال موجب تغییرات اجتماعی و فرهنگی در زندگی روزمره کارکنان دولتی و خانواده‌های آنها شد.

ارتقای امنیت: آنکارا به دلیل موقعیت جغرافیایی خود، از نظر امنیتی قوی‌تر و ایمن‌تر از استانبول بود. افزایش حضور نیروهای امنیتی و نظامی در آنکارا به تأمین امنیت پایتخت جدید کمک کرد. بنابراین انتقال پایتخت ترکیه از استانبول به آنکارا یک تصمیم استراتژیک بود که تأثیرات عمده‌ای بر توسعه اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کشور داشت. البته برزیل هم چنین تغییری را تجربه کرده و این دو تجربه می‌تواند به‌عنوان الگویی برای دیگر کشورها در نظر گرفته شود که درصدد انتقال پایتخت خود مانند ایران هستند. این دستاوردها نشان می‌دهند که تغییر پایتخت می‌تواند به توسعه اقتصادی و اجتماعی، کاهش فشار بر پایتخت قبلی، بهبود مدیریت و کنترل و افزایش امنیت کمک کند. با این حال، هر کشور باید با توجه به شرایط خاص خود، بررسی‌های دقیق و کارشناسی انجام دهد تا بهترین تصمیم را بگیرد. امروز نوبت ایران است که تصمیم بگیرد که می‌خواهد پایتخت خود را چگونه تغییر دهد. پایتخت اقتصادی و اداری و سیاسی از هم جدا می‌شوند یا پایتختی یکپارچه قرار است در مکران ساخته شود. سرزمینی که در مسیر توسعه قرار دارد اما امروز شرایط میزبانی از پایتخت را ندارد و نیاز به آماده‌سازی زمینه‌های مختلف است و مهم‌ترینش بحث امنیتی و سیاسی است. سرزمینی ساحلی و دور از توسعه به دلیل غفلت مدیران اجرائی در سه دهه گذشته اما در مسیر کریدور شمال- جنوب و دارای پتانسیل ارتباطی بالای راه آبی-ریلی برای اتصال هند و دیگر کشورها به جاده ابریشم می‌تواند گزینه‌ای خوب اما پرچالش باشد. چابهار در جنوب سیستان‌وبلوچستان که بارها با چالش حملات تروریستی دست‌وپنجه نرم کرده، قرار دارد و هرچند منطقه امنی تا به امروز بوده، اما نگرانی‌های امنیتی به لحاظ گستردگی سرزمینی این استان و هم‌جواری با کشورهای افغانستان و پاکستان همیشه بیم از حضور گروه‌های تروریستی را با خود داشته؛ حال در چنین شرایطی انتقال پایتخت به نزدیک‌ترین محل به کشورهای میزبان گروه‌های تروریستی، خود یک چالش مهم است.

طرح انتقال پایتخت سیاسی است

در همین زمینه احمد بخشایش‌اردستانی، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی، در گفت‌وگویی با «شرق»، «انتقال پایتخت از تهران به سواحل مکران» را موضوعی سیاسی دانسته و می‌گوید: «انتقال پایتخت صرفا و صرفا یک شعار سیاسی است که به‌هیچ‌وجه امکان تحقق ندارد». او با اشاره به پیشینه طرح انتقال پایتخت، تأکید می‌کند: «مگر می‌شود تهران با این‌همه زیرساخت و وزارتخانه را به شهر دیگری منتقل کرد. در هر دوره‌ای رئیس‌جمهوری که روی کار می‌آید، از این دست شعارها می‌دهد که هیچ‌کدام هم نتوانسته‌اند آن را عملی کنند». این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس، گریزی به تغییر پایتخت در دوران پهلوی می‌زند و می‌گوید: «در دوره شاه برنامه این وجود داشت که هشتگرد را تبدیل به پایتخت ایران کنند که کاملا سیستماتیک و به شیوه (پارلمانی-شهری) قرار بود این اتفاق بیفتد».

این نماینده مجلس شورای اسلامی به موفقیت‌نداشتن دولت‌ها در انتقال پایتخت اشاره می‌کند و می‌افزاید: «در دوره ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد و حسن روحانی هم مطرح شد که پایتخت منتقل شود و حتی در دوره ریاست‌جمهوری رئیس‌جمهور شهید هم این مسئله مطرح شد و هم‌اکنون رئیس‌جمهور دولت چهاردهم نیز این مسئله را مطرح کرده است، ولی هیچ‌وقت امکان عملی وجود ندارد که تهران با این حجم از امکانات، وزارتخانه‌ها، مجلس، دولت و همه سازمان‌ها و ارگان‌های مهم و ۱۵ میلیون جمعیت به شهر دیگری منتقل شود». بخشایش‌اردستانی به پیشنهادهای مطرح‌شده برای انتقال پایتخت به سواحل مکران هم با دیده تردید نگاه می‌کند و می‌گوید: «این شعار انتقال پایتخت به سواحل مکران فقط برای آبادشدن این منطقه خوب است ولی امکان عملی ندارد. معمولا پایتخت کشورها را در مرکز کشور قرار می‌دهند تا این شهر استراتژیک در امنیت قرار داشته باشد».

هزینه انتقال پایتخت ۱۰ تا ۲۰ میلیارد دلار است

او برای شکافتن ابعاد سخت خود مثالی می‌زند و می‌گوید: «به‌عنوان مثال یک زمانی اصفهان، دامغان و در زمان ایلامیان اردستان و نایین پایتخت بوده است. اصلا انتقال پایتخت از تهران امکان‌پذیر نیست، چون پایتخت از نظر ژئوپلیتیک باید در مرکز کشور باشد تا کمترین آسیب را در زمان وجود تهدید متحمل شود». او با اشاره به اینکه شهری که به‌عنوان پایتخت انتخاب می‌شود، باید جمعیت درخورتوجهی داشته باشد، اضافه می‌کند: «حدود ۱۰ تا ۲۰ میلیارد دلار برای انتقال پایتخت هزینه لازم است».

پایتخت باید از تهدیدات خارجی دور باشد

بنابراین انتخاب مکران حساسیت امنیتی بالا دارد و صرف موقعیت جغرافیایی مرکزی نمی‌تواند به خاطر گستردگی سرزمینی گزینه نهایی را تعیین کند؛ پایتخت باید در موقعیتی قرار بگیرد که دسترسی به مناطق مختلف کشور را آسان کند. موقعیت مرکزی می‌تواند به توزیع متوازن امکانات و خدمات کمک کند. البته درست است که دسترسی به منابع طبیعی یعنی نزدیکی به منابع آب، زمین‌های زراعی و دیگر منابع طبیعی می‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد؛ اما موقعیت نسبت به مرزها اهمیتش بسیار بیشتر است و فاصله مناسب از مرزهای بین‌المللی می‌تواند امنیت پایتخت را افزایش دهد و از تهدیدات خارجی جلوگیری کند. فاکتورهای امنیتی هم در بحث شرایط جغرافیایی غیرقابل چشم‌پوشی است. برای مثال انتخاب منطقه‌ای که کمتر در معرض خطرات طبیعی مانند زلزله، سیل و توفان قرار دارد، مهم است. همچنین منطقه باید دارای زیرساخت‌های امنیتی قوی و کنترل مؤثر بر تهدیدات داخلی و تروریسم باشد. مهم‌تر اینکه منطقه باید از نظر دفاعی قابل حفاظت باشد و امکانات دفاعی مناسب داشته باشد و دسترسی امنیتی نباید سهل و در دسترس برای بیگانگان باشد. در نهایت انتخاب منطقه‌ای با ثبات سیاسی و اجتماعی می‌تواند به امنیت پایتخت کمک کند. دراین‌بین همراهی جوامع محلی هم در مباحث امنیتی حائز اهمیت است، زیرا جلب مشارکت و حمایت جوامع محلی در فرایند انتقال، یا ایجاد فرصت‌های اقتصادی جدید و جذب سرمایه‌گذاری برای توسعه منطقه و مدیریت منابع طبیعی و جلوگیری از تخریب محیط زیست در منطقه جدید، در اولویت بررسی قرار دارند. انتخاب پایتخت با درنظرگرفتن این فاکتورها می‌تواند به ایجاد شهری با امنیت بالا، زیرساخت‌های مناسب و توسعه پایدار کمک کند؛ بنابراین انتقال پایتخت از تهران به منطقه مکران یا هر نقطه دیگری باید با توجه به چندین مسئله کلیدی و مهم انجام شود. این مسائل براساس الگوهای موفق تغییر پایتخت در دیگر کشورها و شرایط خاص ایران تعیین می‌شوند؛ مانند آنچه از فاکتورهای تغییر نوشتیم. دراین‌میان انتقال پایتخت و همراه با آن انتقال حجم وسیعی از ادارات، وزارتخانه‌ها و مشاغل دولتی، چالشی بسیار بزرگ و پیچیده برای خروج از تهران است. این کار نیاز به برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت منابع دارد و همراه ملاحظاتی است که می‌تواند به اجرای موفقیت‌آمیز و کاهش چالش‌های انتقال کمک کند. با توجه به تجربه کشورهای دیگر که پایتخت خود را تغییر داده‌اند، این فرایند نیاز به برنامه‌ریزی دقیق، همکاری گسترده و مدیریت مؤثر دارد، البته هزینه مالی و امنیتی چیزی نیست که صرف نام‌بردن از یک منطقه بزرگ حل شود.

یادداشت

روابط‌عمومی، رسانه نیست

ادامه از صفحه اول

اصولا برنامه راهبردی روابط‌عمومی دستگاه‌های دولتی برای چالش‌ها و بحران‌های جاری در حوزه انرژی، قطعی گاز، برق، نرخ ارز، تورم و فیلترینگ و حجاب و همچنین بحران‌های زودآیند بعدی چیست؟ اتفاقا در همه دولت‌ها یکی از پاشنه آشیل‌های اصلی دولت‌ها، نهاد روابط‌عمومی بوده است. دولت‌ها روابط‌عمومی را به مثابه رسانه درک و فهم می‌کنند و حتی در انتصاب‌ها سراغ مجریان رادیو و تلویزیون و روزنامه‌نگاران و خبرنگاران معروف، خوش‌گفتار و خوش‌قلم رفتند و اتفاقا هیچ‌کدام کارنامه قابل دفاعی هم ارائه نکردند و حتی در زمان‌هایی با نوشتن توییت‌ها و فعالیت‌های رسانه‌ای در شرایط عادی بحران خلق کردند یا به تشدید بحران کمک کردند. باید بدانیم که روابط‌عمومی نهادی است که راهبردها و وظایف و کنش‌هایی غیر از اطلاع‌رسانی و رسانه‌ای‌کردن فعالیت‌ها و اقدامات دارد. فلسفه روابط‌عمومی در سازمان‌ها برایند نیاز واقعی جامعه به پاسخ‌گویی و اقناع افکار عمومی و تقویت اعتماد اجتماعی به صنعت و ساختارهای سیاسی و تولیدی و خدماتی است نه صرفا اطلاع‌رسانی و رسانه‌ای‌کردن فعالیت‌ها و خدمات. بماند که پذیرش ارزش و اهمیت اقناع و تفاهم، لزوم پذیرش و باور به وجود انسانی پرسشگر و ظهور مفهوم شهروند است که ساختارهای سیاسی و ساختار صنعتی برای ادامه حیات خود به جلب مستمر رضایت شهروندان و مشارکت اجتماعی و ایجاد و تقویت اعتماد اجتماعی نیاز دارند.

رویکرد رسانه‌ای به روابط‌عمومی به‌جای خلق اعتماد نهادی و تقویت سرمایه اجتماعی دولت در جامعه به ابزار پروپاگاندا، اطلاع‌رسانی یک‌سویه و مونولوگ تبدیل می‌شود. رویکرد رسانه‌ای به روابط‌عمومی، مقوله گفت‌وگوی دولت و ملت، شفافیت اطلاعاتی، اقناع افکار عمومی و شهروندان پرسشگر را دچار اختلال می‌کند. گفت‌وگو به‌عنوان یک مکانیسم ارتباطی در روابط‌عمومی، منجر به شکل‌گیری بحث و نقد و ارزیابی می‌شود و افکار عمومی آگاه را شکل می‌دهد تا جایی که فرایند دشوار شفافیت و اقناع افکار عمومی به یک ظرفیت و تخصص و بینش باز نیاز پیدا می‌کند. به نظر می‌رسد دولت دکتر پزشکیان نیاز به یک بازنگری اساسی در حوزه مدیریت روابط‌عمومی دولتی دارد تا بتواند با برنامه مشخص و آینده‌نگرانه به مواجهه با دغدغه‌ها، ریسک‌ها، مسئله‌ها و بحران ملی و محلی بپردازد. بپذیریم که روابط‌عمومی دولتی در ایران هنوز برای فعالیت‌های ارتباطی، اقناعی، گفت‌وگویی و حتی فعالیت‌های رسانه‌ای خود در همه حوزه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی فاقد یک دانش و تخصص کافی، برنامه عمل سنجیده، چارت سازمانی بهینه و تیم کارآمد، نقشه اجتماعی ذی‌نفعان، آمایش مسئله‌ها و بحران‌های ملی و مستندسازی و عملیاتی‌سازی آنهاست.

فراخوان تجدید مزایده عمومی همراه با ارزیابی توان انجام کار ((یک مرحله ای فشرده))

اداره کل بنادر و دریانوردی استان خوزستان
بندر امام خمینی
منطقه ویژه اقتصادی
روابط عمومی

شماره ثبت در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد): ۵۰۰۳۰۰۱۳۲۶۰۰۰۰۰۹/ شماره مزایده ۲۱۷۰۹/ص۱۴ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۶
اداره کل بنادر و دریانوردی استان خوزستان ـ منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی (ره)
۱-موضوع مزایده :
اجاره اراضی جهت سرمایه گذاری به منظوراحداث و بهره برداری از مخازن نگهداری فرآورده های نفتی در قطعه شماره ۶۲a اراضی پشتیبانی منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی (ره)
۲- شرایط الزامی متقاضیان:
۱- ارائه گواهی عدم بدهی انباشته از سوی اداره کل امور مالی سازمان بنادر و دریانوردی (شایان ذکر است ارائه تاییدیه عدم بدهی برای کلیه شرکت کنندگان اعم از شرکتهای دارای قرارداد یا فاقد قرارداد با سازمان بنادر و دریانوردی و بنادر تابعه الزامی می باشد)
۲- عدم وجود قرارداد فسخ شده سرمایه گذاری، ترمینال اپراتوری و یا پیمانکاری در سازمان بنادر و دریانوردی یا اداره کل بنادر طی ۵ سال گذشته
۳- *** در صورت عدم احراز شرایط فوق ، سایر معیارهای ارزیابی کیفی مزایده گران به شرح ذیل مورد بررسی قرار نخواهد گرفت .
شاخصهای ارزیابی و امتیاز دهی به متقاضیان :
شاخصهای ارزیابی و امتیاز دهی به متقاضیان بر اساس مستندات ارزیابی کیفی مندرج در اسناد مزایده انجام خواهد شد. **حداقل امتیاز قابل قبول در ارزیابی کیفی، جهت شرکت در مزایده ۶۰ از ۱۰۰ می باشد.
۳- مهلت، محل و نحوه خرید اسناد مزایده: متقاضیان شرکت در مزایده می توانند از تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۹ تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۳۰ روز یک شنبه با مراجعه به سایت www.setadiran.ir نسبت به دریافت (خرید) رایگان اسناد اقدام نمایند. *
۴- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار : مزایده گران باید مبلغ به عدد ۳۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به حروف (سی و سه میلیارد ریال) را بصورت ضمانتنامه بانکی بدون قید و شرط و قابل تمدید به دفعات یا اصل فیش واریز وجه نقد به شماره شبا IR ۷۰۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۶۴۵۷۱۲۱۴۸۶۱ را ارائه نمایند.(کد پستی / کداقتصادی/ شناسه ملی به ترتیب ۶۳۵۷۱۳۸۴۲۰-۴۱۱۳۱۹۵۷۷۹۸۶-۱۴۰۰۰۱۸۰۶۱۴)
شرکت کنندگان مکلفند علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین به عنوان اسناد پوشه الف در سامانه ، نسبت به ارائه فیزیکی تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار اقدام نمایند.
۵- جلسه پرسش و پاسخ اسناد : مزایده رأس ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۷ در محل ساختمان مرکزی - اداره امور اقتصادی و منطقه ویژه واقع در مجتمع بندری امام خمینی (ره) برگزار خواهد شد. . با عنایت به لزوم شفاف سازی تعهدات مندرج در قرارداد و پیوست مربوطه به صورت موکد توصیه می شود متقاضیان در جلسه توجیهی رفع ابهام در اجرای ماده ۱۷ قانون برگزاری مناقصات حضور یابند و سوالات و ابهامات احتمالی خود را جهت ارائه آنالیز قیمت مناسب از دستگاه نظارت مطرح نمایند ، ضمناً در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با تلفن های ادارات ذیل می توان در طول مدت زمان آگهی تماس حاصل نمود. اداره امور حقوقی و قراردادها: ۳۰۵۴-۲۰۹۹ -۰۶۱۵۲۲۸ اداره امور بندری و منطقه ویژه : ۲۳۱۷-۴۹۳۳-۰۶۱۵۲۲۸
۶- مهلت و محل تسلیم پاکات و بارگذاری اسناد: متقاضیان باید پیشنهادات خود را تا ساعت ۱۴ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۱ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) به آدرس www.setadiran.ir بارگذاری نمایند . ضمنا متقاضیان مکلفند علاوه بر بارگذاری اسناد خود در سایت مذکورنسبت به تحویل فیزیکی پاکت الف (ضمانتنامه بانکی) به دبیرخانه مرکزی اداره کل بنادر و دریانوردی استان خوزستان- منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی(ره) ـ واقع در طبقه ی همکف - ساختمان مرکزی - صندوق پستی ۱۵۹ تلفن ۴۰۰۱ - ۰۶۱۵۲۲۸ فاکس ۲۲۲۶۹۰۰ - ۰۶۱۵۲۲۸ تسلیم و رسید دریافت نمایند. کلیه ی مراحل برگزاری از دریافت اسناد مزایده تا ارائه ی پیشنهاد مزایده گران و گشایش پوشه ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد فلذا در صورت عدم انجام فرایند در سامانه ی مذکور پیشنهادات ارائه شده به صورت فیزیکی مورد قبول واقع نمیگردد. شماره تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : ۱۴۵۶
۷- زمان بازگشایی پاکت ارزیابی کیفی : پاکت ارزیابی کیفی متقاضیان در تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۳ در محل دفتر جلسات به آدرس خوزستان ـ بندرامام خمینی (ره)، مجتمع بندری امام خمینی (ره) مفتوح میگردد. تبصره: اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مزایده باید مطابق شرایط مذکور توسط مزایده گران بصورت الکترونیکی در سامانه ستاد ایران بارگذاری گردد.
۸- زمان و محل بازگشایی پاکات (الف- ب- ج)حاوی اسناد مزایده : پیشنهادهای متقاضیان راس ساعت ۹صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۴ درمحل دفتر جلسات به آدرس خوزستان ـ بندرامام خمینی (ره)، مجتمع بندری امام خمینی (ره)- ساختمان مرکزی ـ طبقه چهارم مفتوح و مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.
**مدت اعتبارپیشنهادها: مدت اعتبار پیشنهادها حداقل باید ۹۰ روز باشد.
شناسه آگهی : ۱۸۶۱۲۸۶

روابط عمومی اداره کل بنادر و دریانوردی استان خوزستان
منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی (ره)
۹۲۱۶

مناقصه عمومی دو مرحله ای خرید فوم بلاک پلی اورتان

PGSOC
Persian Gulf Star Oil Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس(سهامی عام)

شماره مناقصه: PGSOC-LEC-FOAM BLOCK-TE-02616
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی عام) در نظر دارد خرید ۱۰۹۳ عدد از انواع فوم بلاک پلی اورتان 300x300x2000L POS (P3) خود را از طریق مناقصه عمومی به تامین کننده/تولید کننده واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۸ الی ۱۴۰۳/۱۰/۲۶ با ارسال نامه، اعلام آمادگی خود را (مطابق دستورالعمل مکاتبات مندرج در وبگاه شرکت نفت ستاره خلیج فارس سربرگ مناقصات به آدرس (WWW.PGSOC.IR) به همراه فیش خرید اسناد را از طریق پست الکترونیکی ارسال کنند.
هزینه خرید اسناد: ۲،۰۰۰،۰۰۰ (دو میلیون) ریال واریزی به حساب شماره ۰۲۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴۸ بانک تجارت با شماره شبا IR۵۱۰۱۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۲۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴ به نام شرکت نفت ستاره خلیج فارس (متقاضیان به منظور دریافت شناسه اختصاصی پرداخت می‌بایست با بخش خزانه امور مالی به شماره ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۶۰ و ۰۷۶-۳۱۳۱۳۳۵۷ و ۰۷۶-۳۱۳۱۲۶۳۵ تماس حاصل فرمایند.)
میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۲،۷۰۰،۰۰۰،۰۰۰ (دو میلیارد و هفتصد میلیون) ریال. (در مرحله اول اخذ نمی‌شود)
میزان پیش پرداخت: پنجاه درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت نامه بانکی معتبر
مدت تامین کالا: ۵ ماه
مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه (ارزیابی کیفی پاکت " د" و پیشنهاد فنی پاکت "ب"): تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۶
محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، بلوار خود کفایی، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی و قراردادها.
تلفن: ۰۷۶-۳۱۳۱۰۰۰۰ داخلی ۲۷۶۶، دورنگار: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۱۳۱، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir

روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس
۹۲۲۴